

Barabási László (Csiksomlyó): Levél a ZMTE elnökéhez

Kedves Gyuri Bátyám!

Leveled elszomorított, mert tudom, én is hozzájárultam. Nyíregyházán legalább annyit megmondhattam volna, hogy mi a bajom, miért szaladok el.

Legalább most utólag le kell írjam. Évek óta egy bizonyos típusú vérnyomás csökkentőt használok, mely egyben szívritmus szabályozó is. Napi 3-4 darabot veszek be, lehetőleg egyenlő időközökben. Ha elfelejtetem, azonnal jelzi a szervezeted, mert a füled csengeni kezd, a szíved az agyadban dobog, de úgy, hogy ugrik ki a helyéből. Ezt a mindkét bajt egyidejűleg rendező orvosságot a marosvásárhelyiek kísérletezték ki, és csak itt forgalmazzák. Én felcsomagoltam magamnak, még tartalékot is, csak épp nagy része otthon maradt. Mikor mi ketten beszélgettünk, akkor kaptam be az utolsó darabot, s igyekeztem, hogy minél hamarabb Szatmárra érkezzek, mert ha nem, pokoli utam lett volna hazáig.

Itthon rengeteg munka várt. Ha leírom, hogy mik történtek, míg odavoltam, azt hiszed, hogy túlzok. Ahogy nagyjából egyenesbe kerültem, felhívott Varga Csaba, s megkérdezte, hogy nincs-e valami olyan anyagom, amit ki lehet adni. Nekikeseredtem. A tavasszal megjelent a *Hol vagytok székelyek* c. kötet. Már nyomdában van az *Atillától a Pinokkióig* című. Teljesen átdolgoztam a székely jogszokásokat, s most a székely legendák, mondák nyomán állítom össze a magyarság őstörténetét. Mindamellett az egészségem elég sok kívánnivalót hagy. Öt-hat naponként, egy bioenergetikus feltölt. Ha ezt nem teszik, ott alszom el, ahol leültem. Ha csak Udvarhelyig megyek, s vissza, újból fel kell töltsenek.

Azzal biztatnak, hogy olyan vagyok, mint egy akkumulátor. Ha rendszeresen töltögetnek, a száz esztendő is megérem.⁹

⁹ Barabási László 2013. június 15-én – 70 éves korában – elhunyt. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület kiadásában jelent meg a *Nemes Székely Nemzet – Csillagösvényen* című történelmi kisregénye, amelyet a székely történelemről írt trilógiája (*Hol vagytok székelyek?; Székely-magyar történelem Atillától máig; A székely rendtartás*) követett. Ezután a világtörténelemről írt trilógiát (*Az emberiség története, I. kötet: Ósi titkok, avagy a mi történelmünk? II. kötet: Ádám ősei; III. kötet: Változó világ*). Megírta a [A székelyek őstörténetét](#) is.

Én az Egyesülettel kapcsolatban csak egyetlen érzést tudok táplálni.

A legmélyebb hálát, mert rövid idő alatt az ottani szellem megnyitotta a szememet.

Épp az a tény, hogy finnugorosoktól sumerológusokig mindenki teret kap, a kutató embernek választási lehetőséget biztosít. Ha nem zavar téged, én azt is megírom, hogy *a ZMTE volt az a mag, amelyből ma kikelt a valós magyar történelmet író szakemberek – elég népes – tábora*. Egy olyan mozgalmat indított el, melynek talaján egyszerre megjelenhettek Magyarországon a táltosok, a buddhisták, a magyar nyelv ősiségét bizonyító nyelvészek, és a magyarság kőkorszakig visszavezethető múltját tudományos tényekkel igazoló szakemberek. Hogy ezek közben lekoptak, az nem akkora tragédia, mert bárhová kerül a fiatal ember, úgy viselkedik, ahogy családjában tanulta. Te létrehoztál egy nagy családot.

Sokan látszólag hátat fordítottak neked. De nem tudnak túllépni az árnyékukon.

A merészséget, rálátásukat a világra, az összefüggések felfedezését nem csak a testülettől, hanem egyenesen tőled tanultuk meg. Én most nem szeretnék helyzeteket fokozni, de a tisztesség megkívánja, hogy leírjam – mindannyiunknak szellemi atyja vagy, és bármit teszünk, te az is maradsz. Különbség köztünk csak az, hogy egyesek ezt beismerik, mások meg önmaguknak is úgy állítják be, hogy ők már a bölcsőből magas röptű sólyomként szálltak ki. Én nagyon szeretnék továbbra is a ZMTE keretében tevékenykedni. Mégis az a fura helyzet adódik, hogy az egészségem ezt nem engedi meg. Ha egyszer meggyógyulnék, mindenhova elmennék. Így csak lélekben vagyok veletek. De ez engem nem nagyon eléget ki. Újból én kérek tőled. A tiszadobi találkozóra készítenék egy rövid, világos előadást. Ha valakit meg tudnál kérni, hogy felolvassa, talán nem volna érdektelen a résztvevőknek. Nem tudom emlékszel-e rá, hogy Szentendréen, mikor az egységes, egy nyelvű őstársadalmat bemutattam, mindenki az előadásomat másoltatta. Ennek most elég nagy nemzetközi visszhangja van. Washingtontól Moszkváig mindenhol felkeresnek a szakemberek. Az egyik orosz kollégám kiderítette, hogy ugyanezt az elméletet több mint egy évtizede megírta egy szentpétervári kutató. Az illető már nem él, de könyvei óriási sikernek örvendenek az orosz olvasók táborában. Én az elmúlt években ennél tovább jutottam.

Nagyjából tisztáztam, hogy ki mikor váltott nyelvet. Genetikai anyagokat is tanulmányozva, azt is tudom, hogy környezetünkben az olaszok, lengyelek, kókakok, kazahok, sőt maguk az oroszok is, tőlünk szakadtak le. A legjobban az ősgének a mai Székelyföldön maradhattak meg. A következő népcsoport a XVIII-XIX. században kialakult, nyelvet váltott moldovai és olténiai románság.

Az utóbbi Hajdu-Bihar megyéből telepedik át az osztrák túlkapások elleni védekezéséért.

A moldovaiak szintiszta besenyők, székelyek, de a helynevek alapján, és a történelem tanúsága szerint Havasalföld is, elsősorban kun származék.

Erről még soha senki sehol nem írt. Illetve töredékeiben igen, de összefüggésében csak a most nyomdában levő kötetemben jelenik meg. De ugyanebből a népességből alakulnak ki a horvátok, a bosnyákok, és még sorolhatnám. A génkutatók mindaddig, míg nem ismerik ezeket a tényeket, csak „furcsa” eredményeiken csodálkozhatnak. Ezeket szeretném leírni legtöbb négy oldalban.

Ha elfogadod, nagyon megköszönöm.

Én örökké reménykedem, hogy megtalálják a bajomat. Ha ez sikerül, újból elindulok. Elsősorban felétek.

Éreztem a leveleden, hogy el vagy keseredve. Minden esetre azt tudatosítsd magadban, hogy nélküled még sehol sem állna a valós magyar történelemkutatás.

De így, nemsokára, minden eddigi hamisítások, pusztítások ellenére, elérjük azt a szintet, ahol a törökök állnak, akiknél soha senkinek se sikerült az agresszív európai történelemszemléletet elterjeszteni.

Sok egészséget és türelmet kívánok neked továbbra is, és ne felejtsd el, hogy a Nagyboldogasszony lábánál él egy igazi barátod, aki nagyon büszke rá, hogy ezt leírhatja.